

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Charita

březen 2019

ČERVENÉ MAŠLE. Stávková pohotovost Charit pokračuje i během března. Protesty proti nespravedlivému systému pojišťoven, který ohrožuje domácí zdravotní péči, však dostává konkrétní podobu. Červenou mašli. Ta symbolizuje to, že jsme svázáni s našimi klienty, kterým poskytujeme péči, a přitom máme svázané ruce. Červená mašle připomíná srdce a červená je barvou Charity, lásky a krve. Více na str. 4.

Foto: Jakub Žák

obsah

Duchovní slovo:

Útěcha.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Postní almužna: má smysl být dobrý, snažit se pomáhat.....2

Pomozme zajistit dostupnou zdravotní péči pro všechny potřebné.....3

Krize trvá. Domácí péči opouštějí sestry – kvůli nízkým platům.....4

Charita: Zdravotní pojišťovny ohrožují domácí péči.....5

Zprávy z Charit:

Bystřice pod Hostýnem, Moravská Třebová, Olomouc, Uherské Hradiště,
Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vyškov, Zlín.....7

Humanitární pomoc:

Kontejner pro Zambii je v cíli.....21

Výtěžek z prodeje Eyerových obrazů pomůže opravit školu.....22

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

tentokrát vám nabízím jeden „vitamín pro srdce“. Jeho autorem je flámský řádový kněz Phill Bosmans (1922-2012).

Život může být těžký, strašně těžký. Život tě může zasáhnout v největší hlubině tvé duše.

V takovém mučivém okamžiku hledá každý člověk útěchu.

Bez útěchy nemůžeš žít.

Útěcha však není alkohol, prášky na spaní, ani injekce. To jsou prostředky, které tě na krátký čas spíše omámí a pak tě vrhnou

do ještě temnější noci.

Útěcha je jako hojivá mast na hlubokou ránu.

Útěcha je jako oáza nečekaně nalezená v poušti.

Útěcha oživí tvou důvěru v život.

Útěcha je jako uklidňující dlaň na tvé hlavě.

Útěcha je jako mírný obličej někoho ve tvé blízkosti,

kdo rozumí tvým slzám,

kdo naslouchá tvému utrápenému srdci,

kdo s tebou zůstane v tvé úzkosti a beznaději

a kdo ti pomůže vidět zase hvězdy.

Útěcha je dar Ducha svatého,

který přichází, jsou-li otevřeny dveře tvé duše,

a přináší ti další své dary -

p o k o j – r a d o s t – l á s k u,

dary, se kterými můžeš krásně žít.

Phil Bosmans o sobě napsal: „Stal jsem se knězem kvůli Ježíši z Nazareta. Po celý svůj život jsem zakoušel jeho přítomnost, zvláště ale v kritických okamžicích. Dokáže tě dovést až na pokraj zoufalství, aby tě přiměl jít cestou, kudy jít nechceš. Bůh má ale spousty pomocníků, říkám jim ‚andělé‘, andělé s lidskou tváří, kteří se objevují ve tvé blízkosti v nejkritičtějších chvílích jen proto, aby ti dali zakusit jeho lásku a péči.“

„Nevěřím v Boha některých teologů, kteří o něm mluví abstraktně a často nesrozumitelně. Já věřím v Boha, který je mi neustále nablízku přítomen se svou nezměrnou láskou. Prožíval jsem ve svém životě stále jeho přítomnost a přispění. Na vlastní kůži jsem zakusil, že Bůh obrací k dobrému všechno v životě těch, kteří ho milují.“

Přeji vám, a prosím o to Boha, abyste otevírali dveře své duše této pravdivé útěše, abyste i vy měli člověka, který dovede naslouchat, povzbudit i mlčet a abyste i vy byli pro druhé takovými „anděly“ s lidskou tváří.

Smysluplné prožití zbytku postní doby i radostnou oslavu Kristova vzkříšení přeje

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Postní almužna: má smysl být dobrý, snažit se pomáhat...

Arcidiecéze olomoucká – Rodiny, kterým hrozilo, že jim vypnou elektřinu či plyn. Maminky samoživitelky, které neměly peníze na školní pomůcky nebo obědy pro své děti. Lidé bez domova. A také cizinci, kteří narazili na podvodníka a přišli tak

o peníze, střechu nad hlavou i jídlo. Například takovým lidem loni pomáhaly Charity v Arcidiecézi olomoucké (Olomoucký, Zlínský a část Pardubického a Jihomoravského kraje) za příspěvky z Postní almužny. Lidé dobré vůle do postních krabiček

přispěli více než 2 300 000 korunami. Mnozí z nich si odříkají pro potřebné i letos. V těchto dnech plní penězi i svými nápady, komu pomoci, 24 500 postniček. Tolik jich bylo letos rozdáno v celé arcidiecézi.

Postem se člověk dobrovolně zřídá něčeho, co by si mohl dopřát, ale co nepotřebuje nutně k životu. Předpokládáný obnos toho, čeho se zřekl, pak poskytuje potřebným – a to je almužna. Mnozí postem obohatí i sami sebe. „Lidé si odpírají sladkosti, kávu, cigarety, alkohol, ale mohou si odpírat třeba i pomluvy, sledování některých televizních pořadů, které jsou ztrátou času... Kromě odříkání nebo sebeovládání mohou lidé o postní době udělat to, co je dobré a potřebné, i když se jim do toho třeba nechce... Mohou udělat například krůček ke smíření, jen krůček, protože smíření je proces... a tím obohatí sami sebe,“ přibližuje prezident Arcidiecézní charity Olomouc Bohumír Vitásek. Postní almužna a lidé, kteří se do ní zapojí, nesou dobro a světlo k lidem v nouzi. Podle Bohumíra Vitásky to má v tomto prostředí a dnešní době smysl. „Má smysl být dobrý a snažit se. A na jakoukoli zprávu o něčem špatném, můžeme odpovědět nějakou maličkostí dobra,“ dodává.

Prostějov: pokreslené postní krabičky

Prostějovští loni podpořili prostřednictvím postní almužny maminky samoživitelky, které pak mohly svým dětem zaplatit třeba obědy ve škole. Charita přidala i potravinovou pomoc a oblečení. Dále pomohla lidem bez domova či těm lidem, kteří se ocitli nečekaně v nouzi. Podle Víta Forbelského z Charity Prostějov se do Postní almužny zapojují i celé rodiny. „Že někteří rodiče vedou své děti k tomu, aby pomáhaly druhým v nouzi, je poznat už na postních krabičkách, které odevzdávají. Bývají třeba pokreslené od dětí. Ozdobí krabičky křížky nebo tam vykreslí nápady, komu by chtěly pomoci, například člověka na invalidním vozíčku,“ popisuje Vít Forbelský.

Peníze z postní almužny pomohly i mamince samoživitelce, tentokrát na Valašskomeziříčsku. Neměla totiž dostatek peněz, aby mohla dětem zajistit všechny potřebné pomůcky do školy. „Ty pomůcky byly především ke studiu na učilišti. Kromě příspěvku jsme rodině nabídli ještě spolupráci s jednou z našich služeb.

Upozornil nás na ni kněz z našeho děkanátu. A také v tom je významný rozměr postní almužny – díky zájmu farníků se dozvíme o lidech, kteří potřebují pomoc a ostýchají se nebo ani nevědí, kde se zeptat...“ říká Tereza Olejníková z Charity Valašské Meziříčí.

Valašské Meziříčí: tipy kdo potřebuje pomoc

Pracovníci Charity nacházejí každý rok v postních krabičkách kromě peněz i konkrétní úmysly s tím, kde a komu pomoci. „Každého z navržených potřebných vždy kontaktujeme, osobně navštívíme, a pokud projeví o pomoc zájem, provedeme u něho sociální šetření,“ pokračuje Tereza Olejníková s tím, že poté, co se pracovníci Charity Valašské Meziříčí seznámí se situací, přispěvky z almužny rozdělí.

Loni pomohla Postní almužna ve Valašském Meziříčí a okolí i dalším maminkám s dětmi v tísní, dále lidem bez domova. „Pro lidi bez domova jsme často nakupovali léky a matrace do noclehárny. Velká část výnosu sbírky putovala také rodině, které vyhořel celý dům. Dále jsme podpořili volnočasové vzdělávací aktivity pro romské děti z klubu Zeferino či seniory v denním stacionáři, pro které jsme pořídili pomůcky rozvíjející kognitivní a motorické funkce,“ vyjmenuje Tereza Olejníková.

Vyškov: pomoc rodinám i hendikepovaným

Také Vyškovští myslí každý rok o postní době na druhé. Díky jejich příspěvkům tak tamní Charita pomáhala zejména rodinám v nouzi. „Některým rodinám hrozilo, že jim doma vypnou elektřinu či plyn, když nezaplatí splátku. Dále jsme podpořili rodinu, která potřebovala pořídít speciální nájezdové lyžiny, po kterých by se paní na vozíčku mohla dostat do auta. Jiným způsobem to nebylo možné a paní se tak vydávala pouze tam, kam zvládla dojet pomocí mechanického vozíku,“ uvádí za Charitu Vyškov Jitka Švejnová.

Pomáhat mohou věřící i další lidé z řad veřejnosti i letos. Starobylý zvyk Postní almužna potrvá po celou dobu půstu. Postní krabičky pak lidé dobré vůle odevzdají zpátky v kostele či farnosti o Květné neděli (14. dubna).

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Pomozme zajistit dostupnou zdravotní péči pro všechny potřebné

Lidé bez domova s omrzlinami, kožní nemocí či otevřenou ránou se stávají psanci, kterým neumíme účinně pomoci. Podobně jsou na tom nemocní senioři, ponechaní bez pravidelné pomoci rodiny. Mnozí by mohli a chtěli zůstat doma, kde jsou zvyklí, jenže to často není možné. Nejsou jim dostupné potřebné zdravotní služby. „Poskytování sociálních služeb nemocným lidem, kteří se ocitli na okraji, drhne. Problém leží v nedořešené situaci na tzv. zdravotně - sociálním pomezí,“ říká Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika.

Kvůli stávající legislativě totiž mnohdy nelze zajistit přiměřenou zdravotní péči pro klienty sociálních služeb. Charita Česká republika proto na pondělí 25. února svolala ke kulatému stolu zástupce poskytovatelů sociálních služeb, Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva práce a sociálních věcí a zdravotních pojišťoven, aby společně hledali řešení problému.

V podvečerních hodinách zastavuje před azylovým domem sanitka. Sanitáři z ní vyvádějí šedesátiletého vrávorajícího muže, je dezorientovaný a bez cizí pomoci nemůže ani chodit. Vedoucí azylového domu má těžké dilema. Klienta nemůže přijmout, azy-

lový dům není vybaven na potřebnou péči a budova není bezbariérová. Sanitáři však muže už nemohou vrátit zpátky do nemocnice. Jedinou řádnou možností je převoz do vybaveného domu pro seniory s proškolenými zaměstnanci, domova se zvláštním režimem nebo pobyt v léčebně dlouhodobě nemocných. Zajištění pracovníků pečovatelské a ošetrovatelské služby, které by za mužem do azylového domu mohly docházet, situaci také zásadně neřeší.

Takových příběhů zažívají pracovníci sociálních služeb desítky, určitou formu zdravotní péče potřebuje až polovina lidí bez domova. „Služby sociální prevence, tedy azylové domy, noclehárny a denní nízkoprahová centra, jsou zaměřeny na soběstačné osoby v relativně dobrém zdravotním stavu,“ upozorňuje ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo. V současnosti však nepracuje žádná sociální služba, která by v sobě kombinovala sociální prevenci (zacílenou na předcházení a řešení sociálního vyloučení) se sociální péčí (zaměřenou na podporu osob se sníženou soběstačností). Rovněž chybí tzv. sociální lůžka ve zdravotnických zařízeních pro lidi bez domova, kde by se tito mohli doléčit anebo čekat na přijetí do vhodné služby. Po hospitalizaci jsou totiž

z nemocnic propouštění přímo na ulici nebo do azylových domů, které na jejich doléčení nejsou připraveny.

„Lidé bez domova, vzhledem k podmínkám, v jakých jsou nuceni žít, trpí širokou škálou zdravotních problémů a tyto se zhoršují s jejich věkem a s dobou, kterou strávili bez přístřeší. Současné nastavení sociálních a zdravotních služeb, dané ze zákona, však zatím nedokáže na tyto situace adekvátně reagovat,“ říká Iva Kuchyňková, koordinátorka pro sociální oblast Charity Česká republika.

Problémy na sociálně - zdravotním pomezí se však netýkají jen lidí bez domova. Klienti služeb sociální péče velmi často užívají léky, potřebují aplikovat inzulin, pomoci s vyprazdňováním nebo se stravovat tzv. sondou. V běžných situacích s těmito úkony pomáhají rodinní příslušníci, podle zákona jde však o zdravotnické výkony. Pokud klient využívá sociální službu, je třeba, aby na základě předpisu lékaře tyto výkony prováděla zdravotní sestra. Zajistit pro klienta tento servis v terénu však není snadné – lékaři se zdráhají tyto výkony předepisovat a menší zařízení si nemohou dovolit zajistit nepřetržitou přítomnost zdravotní sestry. V zásadě stejná je ale i situace klienta, žijícího ve vlastní domácnosti, kterému nemůže pomoci rodina.

Paní Pavle je osmdesát let a žije sama ve třetím patře bytového domu. Obě její dcery bydlí daleko a bohužel ani jedna z nich nemůže pravidelně matku navštěvovat a pomáhat jí s činnostmi, které už sama nezvládá. Proto Pavle zajistily pečovatelskou službu. Paní Pavla sama zajde do obchodu a někdy zajede i k dceři, trápí ji však slábnoucí paměť. Ztrácí přehled, kde bydlí, zda už jedla, zapomíná vypínat elektrické spotřebiče, brát léky či zamknout vchodové dveře. A střídají se jí nálady – někdy nechce paní pečovatelskou ani vidět a jindy ji naopak radostně vítá, vděčná, že k ní chodí. Paní Pavla však potřebuje také 3x denně aplikovat inzulin – s tím jí pečovatelské pomoci nemohou a klientka už kvůli problémům s pamětí není schopna si injekci píchnout sama.

„Domníváme se, že zdravotní systém by měl zajistit plnou dostupnost zdravotní péče i v těchto situacích, neboť ochrana zdraví lidí se sníženou soběstačností je zásadní. Vyřešení problematiky zdravotně - sociálního pomezí umožní klientům komfortní využívání jak pobytových, tak ambulantních a terénních sociál-

ních služeb,“ doplňuje Ludmila Kučerová, koordinátorka pro zdravotní oblast Charity Česká republika.

Kulatý stůl byl svolán v rámci projektu Ke kvalitě v Charitě II, reg. číslo CZ.03.2.63/0.0/0.0/17_071/0007576, financovaného z Evropského sociálního fondu, OP Zaměstnanost. Akce se zúčastnili zástupci poskytovatelů sociálních služeb, Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva práce a sociálních věcí a zdravotních pojišťoven. Cílem akce bylo zprostředkovat relevantním institucím zkušenosti a postoje poskytovatelů sociálních služeb, a přispět tak k vhodnému nastavení legislativy a financování, aby byla zdravotní péče v těchto případech plně dostupná.

Charita Česká republika
Foto: ilustrační

Charita Česká republika je největším nestátním poskytovatelem sociálních a zdravotních služeb. Pomáhá rodinám, mužům, ženám i dětem bez ohledu na jejich věk, víru nebo zemi původu. Po celé zemi poskytují organizace Charity 826 registrovaných sociálních služeb, 87 zdravotních služeb a 350 služeb jiného druhu. V České republice v roce 2017 Charita evidovala v rámci všech těchto služeb pomoc celkem 144 750 lidem.

Krise trvá. Domácí péči opouštějí sestry – kvůli nízkým platům

Poskytovatelé domácí péče a zdravotní pojišťovny nenašli řešení kritické situace. Napětí trvá, zdravotní sestry odcházejí z domácí péče na lépe placená místa v nemocnicích. Poskytovatelé domácí zdravotní péče a zdravotní pojišťovny ani na čtvrté schůzce nenašli shodu.

Ve středu 27. února 2019 proběhlo 4. kolo jednání zástupců segmentu Domácí zdravotní péče (DZP) se zástupci zdravotních pojišťoven ohledně hrozícího kolapsu DZP. Jeho příčinou je odliv zdravotních sester za lepším výdělkem do jiných, převážně lůžkových zdravotnických zařízení. Důvodem je především neochota zdravotních pojišťoven zohlednit skutečnou hodnotu práce zdravotních sester v současných reálných cenách. Úhrady v segmentu DZP totiž dlouhodobě stagnují a nezohledňují vývoj ve společnosti a na trhu práce. K průměrnému platu zdravotní sestry 35 tisíc hrubé mzdy, uvedené ve Statistické ročence Ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV) za rok 2017, se většina sester domácí péče není schopná ani přiblížit. Úhrady zdravotních pojišťoven umožňují pokrýt mzdu sestry jen částečně. Poskytovatelé je proto musejí dotovat z finančních darů nebo z jiných zdrojů, pokud si chtějí sestry udržet. „V rámci dohodovacího řízení pro rok 2019 jsme přistoupili k podpisu dohody, ale s podmínkou, že se zdravotní pojišťovny a Ministerstvo zdravotnictví budou situací v DZP zabývat,“ říká Ludmila Kučerová, koordinátorka zdravotních aktivit Charity Česká republika.

Zástupci poskytovatelů DZP již na prosincovém jednání předložili tři návrhy řešení, ke kterým se zdravotní pojišťovny měly vyjádřit. Bohužel na jednání dne 27. února 2019 padl pouze příslib, že zdravotní pojišťovny zmírní regulaci DZP za rok 2018 obdobně jako za roky 2016 a 2017. Toto snížení regulace však nijak neovlivní již tak výrazně finančně podhodnocenou úhradu zdravotních pojišťoven za práci zdravotních sester v DZP.

Pojišťovny odmítly i další návrh zástupců segmentu DZP, a to sdílení bonifikačního kódu 06648 s odborností 913 (zdravotní péče v pobytových zařízeních sociálních služeb), který zohledňuje příplatky za směnnost. Podstatná část poskytovatelů totiž garantuje dostupnost služby 7 dnů v týdnu a 24 hodin denně.

K jednání byli Všeobecnou zdravotní pojišťovnou přizváni i zástupci praktických lékařů, kteří vnímají krizovou personální situaci v oblasti DZP a snahu o její urychlené řešení uvítali.

Proto segment Domácí zdravotní péče pokračuje ve stávkové pohotovosti, ve které mu vyjádřil svoji podporu i Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky. Zároveň je připraven na další intenzivní jednání na všech úrovních. Pokud se situace zásadním způsobem nezmění, jsou zástupci DZP v rámci dohodovacího řízení na rok 2020 připraveni neuzavřít dohodu.

Charita Česká republika

Foto: ilustrační

Charita: Zdravotní pojišťovny ohrožují domácí péči

Představte si, že si u vás někdo objedná práci. Vy ji odvedete kvalitně, včas a v plném rozsahu. Vyúčtujete ji – a poté se dozvíte, že dostanete zaplacené jenom tři čtvrtiny. Pripadá vám to správné a spravedlivé? Přesně takhle se totiž chovají už mnoho let zdravotní pojišťovny k Charitě Česká republika a dalším poskytovatelům domácí zdravotní péče. Říkají tomu regulace. A kvůli tomuto přístupu je nyní domácí péče ohrožena. I proto oznamujeme pokračování stávkové pohotovosti a za podpory odborů vyzýváme zdravotní pojišťovny k okamžitému řešení situace.

Poskytování zdravotní péče doma je trend, který umožňuje pacientům zůstat i přes jejich obtíže doma, s jejich blízkými. Často až do konce života. Charita začala s touto formou péče jako s experimentem společně s Ministerstvem zdravotnictví krátce po sametové revoluci, v roce 1991. Osvědčila se ve všech ohledech: pro rodiny pacientů, které se o své blízké chtějí starat, je to nenahraditelná pomoc. Pro stát a zdravotní pojišťovny jde zase ve srovnání s pobytem v nemocnici nebo v některém z lůžkových zařízení dlouhodobé péče o nejlevnější variantu. A právě tato forma služeb je teď v ohrožení kvůli zdravotním pojišťovnám, které ji oproti nemocnicím znevýhodňují. V extrémním případě hrozí až její likvidace. Pojišťovny totiž proplácejí jen část výkonů, které zdravotníci z Charity provedou. Stávková pohotovost, do níž se vedle Charity Česká republika zapojily i Asociace domácí péče, Česká asociace sester – sekce domácí péče a odborná společnost Gratia Futurum 913, trvá už od srpna 2018. S ministrem zdravotnictví i zástupci zdravotních pojišťoven jsme za poslední rok absolvovali 7 jednání, avšak žádný z našich požadavků zatím nebyl splněn.

Nízké platy sester

„Pro zdravotní pojišťovny jde o směšné částky – domácí zdravotní péče činí necelé 1 procento výdajů zdravotního pojištění. Ale nám jde o existenci. Už skoro rok požadujeme, aby našim sestřičkám byly doplacené peníze, o které přišly v posledních dvou

letech kvůli nespravedlivým regulacím. Celkově je to téměř 30 milionů. V současné chvíli přicházejí od zdravotních pojišťoven konečná vyúčtování za loňský rok – a opět je zřejmé, že nebyl vyslyšen ani náš nejmenší požadavek, aby výše regulací nesnížila konečnou cenu bodu pod jednu korunu,“ udává zdravotní koordinátorka Charity Česká republika Ludmila Kučerová, která se aktuálně připravuje na první kolo dohodovacího řízení o cenách bodu pro rok 2020, jež se uskuteční 4. dubna. A dodává, že naši stávkovou pohotovost podporuje i Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR a považuje ji za oprávněnou.

Nespravedlivě regulovaný systém úhrad domácí zdravotní péče tak stahuje mzdu zdravotní sestřičky, která zdravotní úkony u pacientů provádí a jejíž práce má být placena právě z úhrad zdravotní pojišťovny, hluboko pod celostátní průměr platu sester. Ale nejen to – do chronické tíživé finanční situace se tím dostávají také organizace, které tuto domácí zdravotní péči poskytují.

„My si pacienty nevybíráme, proto máme často ty nejtěžší případy, k nimž je třeba jezdit několikrát denně. A neurčujeme si ani, které výkony máme provést: stanovuje je pacientův ošetřující lékař a zákon nás zavazuje, abychom je provedli,“ uvádí ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo. Potíž pak nastává, když zdravotní pojišťovny zaplatí jen část provedených výkonů. Na poskytovatele totiž zdravotní pojišťovny uplatňují tzv. regulaci, která výslednou výši vyplacených peněz sníží. Regulace může fungovat u výkonů lékařů, kteří si jejich počet určují sami, a pojišťovny tak regulací brání případnému zneužívání. Regulovat ovšem indikované, tedy lékařem stanovené výkony sestrám domácí zdravotní péče je nesmyslné a nespravedlivé.

Zmíněná cena bodu, jímž se přepočítávají odvedené výkony, je dalším z podstatných témat. Odvíjejí se od ní mzdy zdravotních sester v domácí péči a rovněž ovlivňuje proplácené náklady na zdravotnický materiál potřebný k ošetření. Jenomže zatímco za posledních 11 let se vše zdražilo, cena jednoho bodu se naopak

snížila – z 1,11 Kč na dnešních 1,05 Kč. Neodráží tak ani reálnou hodnotu lidské práce, ani cenu zdravotnického materiálu nutného pro daný výkon.

Červená mašle

I proto jsme v srpnu 2018 vstoupili do stávkové pohotovosti. Víc udělat nemůžeme – nemůžeme opustit naše pacienty a vstoupit do faktické stávky, byť na jediný den. Ani nechceme, protože nebojujeme s našimi pacienty, ale za ně. A odbory jsou na naší straně. „Plně podporujeme stávkovou pohotovost a požadavky sester domácí péče. Současná situace je tristní. Sestry, které v terénu odvádějí kvalitní, potřebnou a nenahraditelnou zdravotní péči, jsou finančně podhodnocené, společensky nedocenené a svými mzdami sponzorují a zachraňují systém. Bez nich by mnozí pacienti skončili v nemocnicích, což je pro ně složitější, navíc nemocniční péče je dražší. Není ovšem možné, aby sestry, které do svého povolání – či spíše poslání – dávají samy sebe, byly dál zneužívány. Opakovaně varujeme, že celý systém zdravotnictví je před kolapsem. Není za pět minut dvanáct, ale pět minut po dvanácté. Kvalitní a dostupné zdravotnictví se bez peněz udržet nedá,“ uvádí Dagmar Žitníková, předsedkyně Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR.

Proto nyní pozvedáme svůj hlas a doplňujeme jej symbolickou červenou mašlí, kterou si připínáme. Mašlí, která znamená, že jsme svázáni s lidmi, jimž svou péči poskytujeme. Mašlí, která připomíná srdce. Červenou, jako láska i jako krev. I jako červená linie, kterou už jsme překročili. Mašlí, která symbolizuje i to, že při své práci máme svázané ruce.

Prohlášení Charity Česká republika, Asociace domácí péče a České asociace sester – sekce domácí péče

Pracujeme ve prospěch společnosti, ve prospěch země, v níž žijeme, a jejích občanů.

Bojujeme za sebe, za důstojné mzdy zdravotních sester v domácí péči. Za to, aby za stejnou nebo ještě těžší práci měly stejně jako sestry v nemocnici. Zatímco jim se mzdy zvyšovaly, nám ne.

Bojujeme za své pacienty, kteří jen díky nám mohou zůstat doma a nemusejí odcházet do nemocnice.

Požadujeme spravedlnost. Naším cílem je správné fungování domácích zdravotních služeb hrazených ze zdravotního pojištění, tudíž dostupných pro všechny, kdo si zdravotní pojištění celý život platili.

A bojíme se. Bojíme se o zemi, v níž opět domácí zdravotní péči hrozí zánik. V níž by se prováděly jen úkony, které se někomu vyplatí. Kde by i nejzákladnější zdravotnické služby byly poskytovány jen jako byznys (a proto by nebyly dostupné pro všechny). Nechceme se vrátit do totalitních 80. let, kdy lidé s hendikepem žili v ústavech a kdy bylo normální umírat v nemocnici za plnou cenu.

Další informace najdete na www.charita.cz/stavkova-pohotovost.

Charita Česká republika je největším nestátním poskytovatelem sociálních a zdravotních služeb v České republice. Pomáhá rodinám, ženám, mužům i dětem bez ohledu na jejich věk, víru nebo zemi původu. V oblasti domácí zdravotní péče, u jejíhož zrodu v roce 1991 stála, poskytuje jejích 836 sester pomoc 37 400 klientům ročně.

Charity v Arcidiecézi olomoucké poskytovaly loni domácí zdravotní péči minimálně 9 503 pacientům.

**Simona Juračková,
Charita Česká republika
Foto: Jakub Žák**

ZPRÁVY Z CHARIT

Charita Bystřice pod Hostýnem

Z programu Denního stacionáře Chvalčov a klubu Aktivita

Bystřicko - Únor je v kalendáři nejkratší měsíc. Přesto jsme spolu s klienty dokázali vycestovat do zahraničí (i když jen prstem po mapě), seznámit se blíže s kůrovcem, ve výtvarném ateliéru vytvořit masky pro radost, a také si zahrát divadlo.

Dlouhá věta a moc informací, tak pěkně postupně: Již tradičně nás první úterý v měsíci navštívil Pavel Malének. Tentokrát jsme se podívali do Turecka a k našemu překvapení jsme viděli daleko více zachovalých „řeckých“ památek než v samotném Řecku. Promítané video, prokládané snad nevyčerpatelnými zážitky, jsme sledovali skoro bez dechu. „Díky těmto obrázkům zjišťujeme, jak je ten svět vlastně zajímavý, i když my se tam už určitě nepodíváme...“

V úterý 12. února přijal naše pozvání do kavárničky klubu Aktivita Josef Dostál z Arcibiskupských lesů a statků Olomouc. Nápad na toto téma se zrodil při odstrojování vánočního stromčeka a povídání o přírodě a lesích, které vidíme z okna. Co vlastně způsobuje usychání stromů? Proč je nutná těžba, která mění i celkový vzhled okolních kopců? A nedalo se tomu všemu předejít? Odpovědi, které jsme se pokusili vyhledat ze sdělovacích prostředků, pro nás nebyly moc srozumitelné. Proto jsme se rozhodli pozvat odborníka. Pan Dostál nám nejenom odpověděl na všechny připravené dotazy, seznámil nás i se zajímavostmi z tohoto oboru. Prezentace se skládala z úvodu – od historie po základní informace o Arcibiskupských lesích, a hlavní části – kůrovec a boj s tímto škůdcem. Za necelé dvě hodiny jsme se dověděli spoustu informací, viděli fotky vývoje brouka i videa moderní mechanizace. O všem neustále společně diskutujeme. Tímto chci poděkovat Josefu Dostálovi, že si našel čas. Odborně, ale přitom velmi srozumitelně nám přiblížil svět lesa.

Program v měsíci březnu jsme přizpůsobili tomuto období. Pomalu se probouzející příroda i velmi proměnlivé počasí nás inspirovalo k rekapitulaci našich cestovních aktivit a vědomostí o tradicích.

Cestování prstem po mapě jsme tentokrát provedli doslova. Na mapu poskládanou z jednotlivých krajů jsme přiřazovali známá místa, ke kterým přispěl každý svou zkušeností nebo vzpomínkou. Výsledek nás vlastně ani nepřekvapil. Jen jsme se ujistili, že ta naše česká země je plná krás...

V masopustní době jsme samozřejmě smažili a povídání o tradič-

ních i netradičních zvycích v roce prokládali zpěvem a lívanci s meruňkovou marmeládou. Zvolili jsme způsob losování témat a názvů písniček z hrnce. A musíme se neskromně pochválit, že se nám tento postní pokrm povedl.

A co se týká naší zručnosti? Soustředění ve výtvarném ateliéru bylo po zásluze odměněno – společnými silami jsme vyrobili masky na improvizaci pohádky Boudo, budko a látkovou dekoraci do květináčku s primulkou – naše malá oslava Jara.

Na poslední týden už zbylo jenom procvičení těla. Předvedli a vyzkoušeli jsme si doporučený pohyb pro naši věkovou kategorii. Pokud mohu zhodnotit, opravdu mě nepřekvapilo, že se celé dopoledne „zvrhlo“ a nejvíce jsme procvičili různé druhy smíchu. Už se těším na další měsíc. Čeká nás putování po Borneu s Markem Teličkou, jarní saláty a příprava na Velikonoce.

Musím poděkovat našim klientům a návštěvníkům klubu Aktivita. I když já připravím program, jsou oni pro mě velkou inspirací. Svou šikovností, kreativitou, schopností improvizovat a ještě se společně pobavit. Tak i tento měsíc měl smysl, děkuji.

Za klienty a pracovníky Denního stacionáře pro seniory Chvalčov

*Vladimíra Procházková,
Charita Bystřice pod Hostýnem*

Charita Moravská Třebová

Komunitní centrum O krok dál v Linharticích běží na plné obrátky

Linhartice - Díky loňské Burze filantropie ve spojení se štědrostí dárců se nám podařilo do Komunitního centra zakoupit univerzální nerezový kotlík na marmeládu. Pro klienty vznikla další nová aktivita, zvyšující míru jejich samostatnosti i dovedností.

Jednoduchá obsluha zároveň umožnila práci i manuálně méně zručným klientům, kterým nevyhovují náročnější činnosti. Jeho používáním v rámci pracovních terapeutických činností získali klienti další dovednosti, které budou moci následně využít v potencionálním zaměstnání. V neposlední řadě došlo i k rozšíření nabídky výrobků našich terapeutických dílen. Lahodnými marmeládami jsme obo-

hatili sortiment v našem Andělském terapeutickém obchodě a tím se více přiblížili veřejnosti.

Kontaktní osoba: Pavla Preisnerová, Linhartice 133 (bývalé KOVOBRÁBĚČSTVÍ-HACURA), telefon: 734 797 497, e-mail: okrokdal@mtrebova.charita.cz

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Třebovské pralinky a čokolády ze sociálního podniku Speramus s.r.o. míří do světa

Moravská Třebová - Víte, že Charita Moravská Třebová má také dceřinou společnost - charitní sociální podnik Speramus s. r. o., který zaměstnává lidi se zdravotním postižením?

Prozatím provozujeme potravinářskou dílnu, kde vyrábíme Třebovské pralinky, čokolády, sušenky a pečené čaje. Činnost plánujeme rozšířit a nabídnout tak pracovní příležitosti dalším lidem, kteří nemohou kvůli svému zdravotnímu omezení vykonávat práci v běžném pracovním nasazení nebo bez potřebné podpory. Prodejem našich výrobků poskytujeme jiným firmám i takzvané náhradní plnění. To znamená, že ony pak nemusejí zaměstnávat povinné procento lidí s postižením. Tím, že od nás zboží odeberou, splní zákonnou povinnost dát handicapovaným lidem práci.

Kontaktní osoba: Petr Matoušek, telefon: 734 791 102, e-mail: petr.matousek@mtrebova.charita.cz

Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová

Charita Olomouc

Charita Olomouc vyhlásila sbírku konzerv a trvanlivých potravin

Olomoucko - Sběrka Kráje chleba pro chudé zacílila v jarním období na konzervy a trvanlivé potraviny, které pomohou vícečetným rodinám, matkám samoživitelkám a lidem bez zázemí. Vybrané trvanlivé potraviny budou využity rovněž na přípravu polévek pro lidi bez domova. V nízkoprahovém denním centru střediska Samaritán připraví denně 70 až 90 litrů polévky, jen za rok 2018 bylo vydáno na 31 tisíc porcí jídla.

Sběrka Kráje chleba pro chudé se stala celoroční sbírkou, v níž se v průběhu roku mění pouze zaměření na jednotlivé druhy potravin, a to podle aktuální potřeby. „Momentálně máme nedostatek konzerv včetně instantních jídel, která jsou nejméně náročná na přípravu pro všechny naše klienty. Uvítáme masové, rybí i jiné konzervy, paštiky a další trvanlivé potraviny,“ sděluje Filip Holík, koordinátor Centra materiální pomoci Charity Olomouc.

Trvanlivé potraviny, jako jsou luštěniny, rýže, těstoviny, použije Charita pro přípravu polévek pro lidi bez domova. „Každý den je třeba připravit 150 až 180 porcí, což je zhruba 70 až 90 litrů polévky. Jen za rok 2018 využívalo naší službu 1 007 osob, celkově jsme vydali téměř 31 000 porcí jídla,“ vypočítává koordinátorka nízkoprahového denního centra Leona Martinková. Počet lidí bez domova stále roste. Jen na Olomoucku se jejich počet odhaduje kolem 900 osob žijících v azylových domech, sociálních bytech, ubytovnách, ale i holobytech či bytech bez energií. Z toho přibližně 300 osob se ocitá přímo na ulici či v provizorních příbytcích, jako jsou squaty, zahradní chatky či opuštěná a chátrající obydlí.

Do sbírky Kráje chleba pro chudé se celoročně zapojují nejen farnosti olomouckého děkanátu, ale i jednotlivci, instituce či firmy. Firma Edwards uspořádala v loňském roce potravinovou sbírku mezi svými zaměstnanci, kteří přispěli dle svých možností finančně i stravenkami, za které byly následně nakoupeny potraviny v celkové hodnotě 12 tisíc korun. „Prostřednictvím přímé potravinové pomoci pomáháme vícečetným rodinám, osamoceným matkám s dětmi, ale i lidem s tělesným nebo duševním handicapem,“ upřesňuje za Centrum materiální pomoci Filip Holík.

Eva Štefková,
Charita Olomouc

KRAJÍC CHLEBA PRO CHUDÉ

charita
OLOMOUC

Charita Olomouc se obrací na veřejnost s prosbou o příspěvní do sbírky **KONZERV** a trvanlivých potravin. Pomohou nám především masové, rybí a jiné konzervy, dále také paštiky a další trvalnlivé potraviny.

Finančně lze přispět na konto
107-8921490207/0100

Kam můžete potraviny donést?
Prodejna U Samaritána | Wurmova 11
Prodejna Dobrodruhá | Wurmova 5

DĚKUJEME

+420 735 744 281 | flip.holik@olomouc.charita.cz

„Postničky“ v prodejně Dobrodruhá. Postní almužna je příležitostí pro každého z nás

Děkanát Olomouc – O první postní neděli obdrží věřící v kostele papírovou schránku „postničku“. Do schránky vkládají finanční prostředky, které ušetřili odříkáním si během čtyřicetidenního postního období. Přidat se může každý, nejen věřící ve farnostech, a to prostřednictvím prodejny Dobrodruhá. Výtěžek věnuje Charita ve spolupráci s farnostmi nejpotřebnějším lidem v nouzi. V loňském roce pomohla almužna matkám samoživitelkám i vícečetným rodinám v krizi s úhradou části nájmu a energií, se zakoupením léků či s úhradou léčby nemocným a seniorům...

Postní almužna je příležitostí pro každého z nás otevřít dlaně a pomoci bližnímu. Pro mnohé rodiny je samozřejmostí, že jezdí společně na výlety, že děti navštěvují základní uměleckou školu nebo chodí do tanečních. Stále je však mezi námi mnoho těch, kteří mají jen na základní živobytí a svým dětem nemohou dopřát mimoškolní aktivity či pobyt na škole v přírodě.

Paní Karla vychovává sama dvě děti. Po smrti manžela je nucena splácet pohledávky z jeho podnikání. Vdovský i sirotčí důchod jdou z velké části na úhradu bydlení a splácení dluhu. Z důvodu nemoci a následné dlouhodobé pracovní neschopnosti smí paní Karla pracovat jen na snížený úvazek. Rodina zvládá uhradit pouze nezbytné náklady na chod domácnosti, na školní a mimoškolní aktivity dospívajícího syna a dcery už nezbývají finanční prostředky.

V roce 2018 činil v olomouckém děkanátu výtěžek postní sbírky 144 857 korun. Díky Postní almužně se dostalo pomoci nejen paní Karle, ale dalším více než 100 rodinám a jednotlivcům nacházejícím se v tísní. Ve třetině případů tak bylo prostřednictvím dárců pomoci poskytnuto s úhradou části nájmu a energií, dále se zakoupením průkazek MHD pro školní děti, s úhradou léčby či se zakoupením kompenzačních

pomůcek nehraných zdravotní pojišťovnou. Dalším potřebným bylo pomoci například nákupem základních potravin a hygienických potřeb, dětských plen či školních pomůcek. Cílem snahy předvelikonočního postního období je nejen rozvíjet kontakt mezi Charitou a jednotlivými farními společenstvími, ale rozšiřovat vlastní schopnost vnímat potřeby druhých a podporovat ty, kteří potřebují naši pomoc. Prodejna Dobrodruhá nabídla možnost všem, kteří se chtějí k postní sbírce přidat. Papírové schránky „postničky“ jsou k dispozici přímo v obchůdku a na konci čtyřicetidenního období po Květné neděli v pondělí je lze opět odevzdat v prodejně.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Hospicová péče Caritas – služba lásky v posledních okamžicích života

Olomoucký kraj – Charita rozšiřuje poskytování domácí hospicové péče v Olomouckém kraji. Do nově se tvořícího multidisciplinárního týmu služby Hospicové péče Caritas přijímá nové členy týmu. Cílem je poskytnout kvalitní zdravotní péči lidem trpícím v důsledku nevyléčitelných nemocí, tišit jejich bolest až do samého konce a umožnit tak nemocnému prožít poslední dny života co nejkvalitněji v kruhu nejbližších. Péči zajišťuje Charita 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, 365 dnů v roce na území celého Olomouckého kraje.

Hospicová péče Caritas, jinými slovy „mobilní hospic“, nabízí podporu a pomoc nemocným, kteří se nacházejí v závěrečném stádiu života a pečujícím osobám, jimiž jsou především rodinní příslušníci. V ošetřování nemocných mají charitní služby mnohaleté zkušenosti, protože se rozvíjí již od počátku 90. let, kdy začaly postupně vznikat služby domácí péče. „Zajištění a provoz služby mobilního hospice je po odborné, profesní i finanční stránce náročné, ale pro nás je důležité tuto službu, která vychází z kořenů a praxe samotné církve, poskytovat jako jednu z prioritních charitních služeb. Péče o umírající je součástí identity Charity,“ přibližuje ředitel Charity Olomouc Petr Prinz.

Multidisciplinární tým tvoří kromě zdravotních sester lékařů paliativní medicíny a další odborníci, kteří zajišťují komplexní péči o umírajícího pacienta a pečující rodinné příslušníky. „V současné chvíli jsme rádi, že do našeho týmu přibyli noví lékaři i zdravotní sestry. Vzhledem k územnímu rozsahu poskytované péče, který zahrnuje celý Olomoucký kraj, plánujeme do budoucna jejich počet i nadále navyšovat,“ sdělila lékařka Martina Kirchnerová, odborný garant paliativní péče mobilní Hospicové péče Caritas. Na přání nemocného zajistí Charita rovněž psychologickou a duchovní podporu pastorač-

ním pracovníkem či duchovním, kteří jsou součástí multidisciplinárního týmu a poradenství sociálních pracovníků.

Myšlenka hospice vychází z úcty k člověku jako jedinečné a neopakovatelné bytosti. Život člověka je protkán sítí vztahů a vazeb, které v závěru života nabývají zcela zvláštního významu. Vyrůstá potřeba být se svými blízkými, touha milovat a být milován, být součástí dění, být užitečný, a ne pouze přijímat. „Hospicová péče není o smrti, ale o tom čase před ní a ten je omezený, proto by měl být co nejkvalitnější,“ vysvětluje anestezioložka a lékařka paliativní medicíny Martina Kirchnerová.

Jak vyplynulo z průzkumu veřejnosti, zemřít doma by si přálo 78 procent lidí, 88 procent je ochotno se o své blízké postarat a stejný počet zdravotníků se domnívá, že domácí

prostředí je tím nejpříjemnějším místem pro poslední dny života. „Chceme poskytnout kvalitní odbornou péči umírajícím tak, aby netrpěli bolestí, strachem, úzkostí, bezmocí a osamocením a poslední dny mohli strávit ve svém vlastním prostředí s těmi, které mají nejraději,“ přibližuje vedoucí Střediska zdravotních služeb Charity Olomouc Kateřina Petrželová a dodává: „Myslíme nejen na odcházející, ale snažíme se poskytnout porozumění a lidskou blízkost i všem doprovázejícím, aby ani oni nezůstali ve své velké bolesti sami a bez naděje.“

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Lékařka Martina Kirchnerová: Hospicová péče není o smrti, ale o čase, který zbývá

Olomoucký kraj – Martina Kirchnerová pracuje jako anestezioložka a algezioložka v ambulanci pro léčbu bolesti na Klinice anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny (KARIM) ve Fakultní nemocnici Olomouc a jako lékařka paliativní medicíny a odborný garant paliativní péče ve službě Hospicové péče Caritas na území Olomouckého kraje. Podílí se na výuce mediků v oboru anesteziologie a paliativní péče. Před čtyřmi lety na vlastní kůži zažila, jaké to je starat se o nevléčitelně nemocného člověka v domácím prostředí, s čím vším se musí vyrovnat pečující, kterému umírá někdo blízký...

Paní doktorko, pracujete jako lékařka v Centru pro léčbu bolesti ve Fakultní nemocnici Olomouc a současně jste se stala garantem mobilní hospicové péče Caritas v Olomouckém kraji. Jaká je souvislost mezi těmito dvěma profesemi?

Centrum pro léčbu bolesti řeší problematiku chronické a nesnesitelné bolesti anesteziologickými i farmakologickými metodami. Naprostá většina pacientů dochází do ambulance pro bolesti zad a pohybového aparátu. Jen malá část našich pacientů trpí bolestí onkologického původu. Avšak právě tito nemocní s postupem času potřebují komplexní paliativní péči – tedy nejen léčbu bolesti. Bolest je totiž jen jeden z příznaků, s nimiž se v paliativní péči setkáváme. Pacienti s onkologickými nemocemi se navíc s progresí základního onemocnění stávají imobilními a je pro ně téměř nemožné ambulanční navštívit. Proto je velmi důležitá terénní služba.

V čem spatřujete potřebnost či výhodu lékařské péče o pacienta v domácím prostředí?

Pro pacienty v terminální fázi onemocnění i jejich pečující je převoz do ambulance vyčerpávající a časově náročný, proto je logické, když přijede personál za nimi, včetně nelékařské části týmu. V nemocnicích, kde je důležitý efektivní chod oddělení a hlavně léčebná péče o nemocného, i přes veškerou snahu personálu chybí teplo domova a přítomnost nejbližších. Tuto mezeru u nás zaplňuje právě domácí hospicová péče, která je z lékařského hlediska především léčbou paliativní, jejímž cílem je mírnit bolest a další tělesná a duševní strádání v důsledku nemoci, zachovat pacientovu důstojnost a poskytnout podporu jeho nejbližším.

S odchodem na mateřskou dovolenou jste se začala starat o nevléčitelně nemocnou maminku svého partnera. Ovlivnila vás tato zkušenost ve výběru zaměření na paliativní medicínu?

Ano, byla jsem těhotná, když před čtyřmi lety těžce onemocněla

manželova maminka. Nástup na mateřskou dovolenou byl za dveřmi a tak se rozumělo samo sebou, že se jako rodinná příbuzná, navíc lékařka, o maminku doma postarám. Nebylo to jednoduché, ale to není nikdy ani pro nezdravotníka, ani pro zdravotníka. Jako lékařka jsem věděla, co bude následovat, jaké léky a pomůcky budu potřebovat a jak je mám zajistit – v tom to má lékař jednodušší. Ale rodina na něj zároveň spoléhá a doufá, že odvrátí to nejhorší – a v tom to má zase těžší. Moc nám tehdy pomohly sestřičky domácí péče. A také jsem velmi ocenila, že jsme se s příbuznými v péči o maminku střídali. Díky této zkušenosti jsem zjistila, co u nás chybí a že je důležité nebýt na péči sám. Uvědomila jsem si tu nutnou potřebu domácí hospicové péče nejen pro pacienta, ale i pro pečující blízké, kteří zasluhují stejnou pozornost jako nemocný.

Co je pro vás podstatou hospicové péče?

Především vnímat, že hospicová péče není o smrti, ale o tom čase před ní, a ten je omezený, proto by měl být co nejkvalitnější. Bolest je třeba tišit, protože krutá bolest nebo třeba dušnost, vede k tomu, že člověk není schopen naplnit své sociální a duševní potřeby, komunikovat se svými blízkými nebo třeba i zajistit a urovnat své finanční záležitosti. Pacienti jsou pojištěnci až do smrti, mají nárok na řádnou péči až do samotného konce, což obnáší, že i příbuzní by měli mít možnost se o svého blízkého postarat včetně maximální podpory, kterou daná situace obnáší.

Zvolila jste Charitu...

Charita je pro mě zárukou etických a morálních zásad, které jsou v této oblasti naprosto stěžejní. V centru péče stojí na prvním místě pacient. Paliativní péče se nezaměřuje pouze na úlevu od bolesti provázejících umírání, ale i na psychickou, sociální a duchovní stránku člověka. V multidisciplinárním týmu máme kromě lékaře a zdravotních sester také psychologa, sociální pracovníky, pečovatelky a pastorační asistenty. Díky tomu jsme schopni zajistit komplexní péči o umírajícího pacienta a poskytnout podporu pečujícím rodinným příslušníkům. Další garancí je pro mne skutečnost, že Charita rozvíjí domácí zdravotní péči už od 90. let, díky čemuž disponuje zkušeným týmem profesionálních pracovníků se znalostí terénu v místě svého působení.

V rámci nadačního fondu AVAST spolupracujete s Univerzitou Palackého v Olomouci na přednáškách pro mediky v oboru paliativní medicíny...

Mezi lékaři není obor paliativní medicíny právě preferovaným, neboť většina z nás je zaměřena na tzv. vítěznou medicínu. Není to

ani obor nový – postupy paliativní péče se uplatňují ve všech klinických oborech. Jde spíš o to uvědomit si, že vítězná medicína má své limity a že bychom se měli o pacienty postarat, i když víme, že nezmůžeme. Nejsnáze se učí mladá generace, a proto cílíme i na ně – nejlépe už na lékařských fakultách. Tito budoucí lékaři se jednou budou starat o nás, a to co jim předáme, to se nám vrátí. Ve spolupráci se sdružením mladých praktiků chystáme dvě přednášky. Jedna z nich na téma paliativní medicíny se uskuteční v Hospici na Svatém Kopečku u Olomouce a druhá s tematikou bolesti na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Rádi bychom postupně nastavili další možnosti spolupráce s praktickými lékaři a budeme rádi, když se někteří z nich stanou v budoucnu součástí našeho týmu.

Do týmu Hospicové péče Caritas přijímáte nové lékaře a zdravotní sestry...

Ano, budeme rádi, když lékařů bude víc. Potřebujeme lékaře, kteří

budou v dosahu územně poskytované hospicové péče, to znamená všude tam v Olomouckém kraji, kde místní Charita poskytuje domácí hospicovou péči. Naší výhodou je znalost terénu, materiální a přístrojové vybavení, navázané kontakty s praktickými lékaři, kvalifikovaný personál, ochota a snaha dále se vzdělávat. Nechceme vydělávat na pacientech, chceme nemocným dát péči, která jim patří, ať už jsou solventní nebo ne. Naším cílem je vytvořit stabilní tým lékařů z různých oborů, kteří mají vztah k paliativní medicíně, chtějí se v tomto oboru vzdělávat a jsou ochotni nám pomoci při budování paliativní péče v tomto kraji.

Za rozhovor poděkovala Eva Štefková

Charita Uherský Brod

Ježíškova vnučata dělají dál radost

Bánov - Vánocemi to neskončilo, Ježíškova vnučata u nás v Pečovatelské službě Bánov jsou pořád! Máme obrovskou radost, že obdarování klienti udržují se svými dárci čilý kontakt, a to dokonce i osobní.

Jedna z našich klientek si se svou „novou“ rodinou, která ji poslala dárek, vyměňuje krásné milé dopisy a obdržela od nich i přání k nedávným narozeninám. Klientka je šťastná a bere tuto mladou rodinu se dvěma malými dětmi skoro jako svoji, dokonce plánují osobní setkání, kdy rodina žijící na Vysočině přijede za ní.

Druhý příběh Ježíškova vnučete se také slibně rozvíjí. Klient, který projevil přání, aby jej někdo vzal na výlet do přírody, už se se svým dárcem osobně setkal a společně plánovali podrobnosti výletu.

Jsem ráda, že v dnešní době se stále ještě najdou lidé, kterým není lhostejný osud seniorů a chtějí jim jejich stáří udělat příjemnějším.

Díky všem dárcům!

*Jana Mošťková,
sociální pracovnice*

S fašankem ovládly Charitní dům i zpěv a veselí

Vlčnov - Tak, jako v ostatních obcích, i ve Vlčnově patřil únorový víkend především lidovým veselícím, zpěvu, maskám, dobrému jídlu či skleničce něčeho dobrého „na zdraví“. Ve Vlčnově nemá tato tradice úplně pevná pravidla, proto můžeme vidět každý rok jiné masky, kterými jejich nositelé často reagují na aktuální společenské dění.

Skupinka „fašankářů“ při té příležitosti navštívila i Charitní dům. Naši klienti se společně s nimi pobavili, zazpívali a vzájemně si předali radost ze společného setkání.

*Petra Kuchařová,
vedoucí Charitního domu Vlčnov*

Z výtěžku plesu pořídí v Charitním domě Vlčnov nové vybavení

Vlčnov - Ples Charity Uherský Brod, který se tentokrát konal 15. února v Klubu sportu a kultury ve Vlčnově, se opět velmi povedl - bohatá návštěva, pestrý program (dechová hudba Straňanka, Dětský taneční soubor Vlčnov, cimbálová muzika Čardáš z Vlčnova i rocková kapela Ranvej) a bohatá tombola. Charitní ples byl jednou z akcí, které se konají v rámci přeshraničního projektu s názvem Vzájemnou spoluprací ke zkvalitňování služeb (program Interreg V-A SK-CZ 2014-2020) mezi Trnavskou arcidiecézní charitou a Charitou Uherský Brod.

Mezi návštěvníky tak bylo i 19 pracovníků Trnavské arcidiecézní charity, včetně ředitele této organizace Miroslava Dzurecha. „Ples se mi velmi líbil, zejména pak bohatý program a velmi vstřícní, přátelští návštěvníci akce. Obdivovali jsme i bohatou tombolu, která svědčí o tom, že brodská Charita a její klienti mají řadu podporovatelů z řad veřejnosti. Pochvalu si zaslouží samozřejmě i pořadatelé za to, že tak technicky náročnou akci dokázali tak dobře připravit,“ okomentoval ples Miroslav Dzurech.

Příprava plesu trvala několik týdnů. Hlavní tíhu příprav nesla na svých bedrech vedoucí Charitního domu Vlčnov Petra Kuchařová. „Pro mě bylo nejsložitější zkoordinovat celou přípravu tak, aby se na nic nezapomnělo a úroveň charitních plesů zůstala zachována. Potěšilo mě aktivní zapojení týmu vlčnovského charitního domu i množství lidí z jiných služeb, kteří nabídli svou pomoc,“ poznamenala Petra Kuchařová.

Děkujeme všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli na pořádání této skvělé akce! Výtěžek akce ve výši 69 167 korun podpoří činnost Charitního domu Vlčnov.

„Za tyto peníze zakoupíme chybějící technické vybavení našeho charitního domu, konkrétně se bude jednat o varnou desku, dvě mikrovlnné trouby, vysavač, kávovar. Dále plánujeme koupit polohovací vozík, záclony a žaluzie na čtyři balkonové dveře,“ vypočítala Petra Kuchařová.

*Oleg Kapinus,
Charita Uherský Brod*

Koledníci si užívali „ledové“ odměny

Uherskobrodsko - O pololetních prázdninách, v pátek 1. února, mohli koledníci již tradičně přijít na bezplatné bruslení na „brodský zimák“. Brodská Charita jim tímto pravidelně děkuje za jejich důležitou a mimořádně záslužnou službu – účast na Tříkrálové sbírce.

Kolem poledne se na ledě prohánělo několik desítek malých, velkých i ještě větších bruslařů, vypila se várnice čaje a věřím, že všichni odcházeli domů s hezkým pocitem. Každoročně zveme naše koledníčky si zabruslit, abychom jim alespoň takto vyjádřili velký dík, který jim patří, za všechnu pomoc a službu při Tříkrálové sbírce.

Letošní rekordní výtěžek byl rozhodně ve vašich rukou a my vám ještě jednou děkujeme! Připravili jsme pro vás ještě několik dalších akcí – v květnu Plavání, v říjnu Drakiáda a Promítání. Bližší informace sledujte na našem webu, Facebooku či u vašich koordinátorů v obci.

*Jana Haluzová,
koordinátorka dobrovolnictví*

Vedoucí nové Odlehčovací služby: Rodinám zajistíme potřebný odpočinek při péči o příbuzné

Umožnit rodinám odpočinek a tím i větší komfort při péči o nemocného příbuzného – to je hlavní cíl tří nově vzniklých odlehčovacích služeb, které nabízí uherskobrodská Charita. Podrobnosti osvětluje vedoucí Domáci odlehčovací služby Uherský Brod Terezie Fojtíková.

Paní Fojtíková, Charita Uherský Brod rozjela tři nové odlehčovací služby. Uveďte, prosím, o které služby se jedná a proč vlastně vznikly?

Charita Uherský Brod si ke dnu 1. listopadu 2018 zaregistrovala tři formy odlehčovacích služeb a od 1. ledna 2019 ji finančně podporuje v pilotním programu Zlínský kraj. Jedná se o pobytovou odlehčovací službu v nepřetržitém provozu, kterou jsme otevřeli v domě s pečovatelskou službou ve Strání. Dále jde o ambulantní odlehčovací službu, která sídlí na adrese Pod Valy 664 v Uherském Brodě, a je k dispozici každý všední den od 7 do 18 hodin. Poslední formou je terénní odlehčovací služba, která zajíždí do celé oblasti, kde Charita Uherský Brod působí, a sídlí v budově Charity na Mariánském náměstí 13 v Uherském Brodě. Tuto službu poskytujeme denně od 6 do 20 hodin.

Tyto služby vznikly na základě výzvy Zlínského kraje, který vyhodnotil, že tento projekt podpoří poté, co zjistil, jak moc je potřeba. Došlo k informování poskytovatelů a také k vyzvání, aby posbírali údaje, které potvrdí potřebu zřízení odlehčovacích služeb v jejich regionu. Uherskobrodská Charita se po ujištění, že v jejím regionu je o tyto služby zájem, do tohoto projektu přihlásila a byla Zlínským krajem pro zahájení činnosti podpořena.

K čemu jsou tyto služby určeny a co nabízejí?

Odlehčovací služby nabízí pomoc rodinám či jiným pečujícím osobám v zajištění péči o jejich příbuzné. Cílem služeb je zajistit možnost odpočinku a regeneraci sil těmto pečujícím osobám, které dávají podporu seniorům, lidem s různým onemocněním nebo zdravotním postižením, o které pečují v jejich přirozeném prostředí jejich domovů.

V odlehčovací službě poskytujeme úkony týkající se pomoci s hygienou včetně mytí vlasů, použití toalety, oblékání, přesunů či pomoci s prostorovou orientací. Dalšími úkony je pomoc a podpora při podání a přípravě jídla, doprovázení na veřejné a zájmové aktivity, k lékaři, pomoc s kontaktem s rodinou a podporou při dalších aktivitách podporujících sociální začlenění, socioterapeutické činnosti, pomoc při uplatňování práv a oprávněných zájmů, výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti.

Kdo může požádat o zařazení do těchto odlehčovacích služeb?

O podporu v rámci registrovaných odlehčovacích služeb může požádat takový zájemce, který potřebuje využít dopomoc k soběstačnosti od druhé osoby, aby jeho pečující osoba či rodina mohla načerpat novou sílu a odpočinout si.

Odlehčovací služba není určena klientům, jejichž situace vyžaduje pobyt ve zdravotnickém zařízení s péčí pouze od zdravotnického personálu, plně soběstačným klientům, agresivním klientům a klientům trpícím onemocněním autismus, nevidomým, zcela neslyšícím, osobám s jinými závislostmi (alkohol, drogy) a klientům s neléčeným schizofrenním onemocněním.

Musí si tyto služby klient platit? Pokud ano, co všechno je zahrnuto v úhradě?

Za odlehčovací služby klient platí podle platné legislativy (vyhláška č. 505/2006 Sb. zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách). Maximální výše úhrady za poskytování odlehčovacích služeb činí 130 korun za hodinu, podle skutečně spotřebovaného času nezbytného k zajištění úkonů. Za celodenní stravu v rozsahu minimálně 3 jídel hradí 170 korun za den nebo 75 korun za jeden oběd.

Ráda bych připomněla, že brodská Charita jako poskytovatel sociálních služeb je ráda, že díky vnímání potřeb občanů Zlínský kraj umožnil nabídnout potřebným občanům Uherskobrodská a Bojkovička další z chybějících služeb sociální péče, a to právě novou odlehčovací službu.

Vyjádření paní M. Gazdíkové, která odlehčovací službu využívá:

„Můj manžel potřebuje, kvůli jeho nemoci, trvalý dohled. Není upoutaný na lůžko, ale je důležité být neustále u něj, aby nespádl, nezranil se či jinak si neublížil. Odlehčovací služba Uherský Brod mi vyřešila velkou řadu problémů, které jsem dříve musela velmi složitě řešit pomocí přátel či jiných ochotných lidí v mé blízkosti. Díky pracovnícím odlehčovací služby si můžu v klidu a bez obav o mého manžela zajít vyřídit své věci na úřady, do obchodu či na poštu. Je to pro mě obrovská pomoc a úleva a určitě využiju ještě mnohé další nabídky, které tato služba nabízí. Doporučila bych tuto službu každému, kdo se podobně jako já každodenně stará o někoho ze svých příbuzných.“

Za rozhovor a vyjádření klientky služby poděkoval

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod

Charita Uherské Hradiště

Denní Centrum pro seniory se pyšní novým nábytkem

Uherské Hradiště - Díky výtěžku z charitativního koncertu Zlínského kraje mohlo dojít k rekonstrukci Centra denních služeb pro seniory v Uherském Hradišti. Prostory denního centra jsou tak nově vymalovány, ve všech zmiňovaných prostorách jsou nové koberce a rovněž nábytek vyrobený na zakázku.

Z nábytku byly potřeba do společenské místnosti převážně skříňové sestavy a stoly. Charita zakoupila i novou pohodlnou postel do relaxační místnosti.

Tímto děkujeme Zlínskému kraji za finanční podporu. A zajímá vás, jak to u nás vypadá? Prohlédněte si přiložené fotografie nebo nás osobně navštivte v Centru denních služeb pro seniory, Moravní nábřeží 81, Uherské Hradiště, tel: 725 520 983, email: cds@uhradiste.charita.cz. Těšíme se na vás.

*Jitka Ráclavská,
Charita Uherské Hradiště*

Lidé z Uherskohradištska mohou využít nové odlehčovací služby

Uherské Hradiště, Boršice - Charita Uherské Hradiště vychází vstříc nejen lidem, kteří potřebují péči, ale i těm, kteří ji svým blízkým poskytují. S příchodem nového roku vznikly dvě nové odlehčovací služby pro občany regionu.

Ambulantní forma Odlehčovací služby Pohoda sídlí v obci Boršice a Terénní odlehčovací služba sv. Hedviky působící přímo v domácím prostředí občana, má své sídlo v Uherském Hradišti. Obě formy odlehčovací služby jsou určeny všem občanům, kteří pečují o osobu blízkou v jejím přirozeném domácím prostředí a potřebují v této péči na chvíli vystřídat, odpočinout si, anebo si vyřídit osobní záležitosti.

Službu Charita nabízí lidem se sníženou soběstačností z důvodu věku, chronického onemocnění nebo tělesného postižení, žijícím na území Uherskohradištska.

Bližší informace a kontakt naleznete na www.uhradiste.charita.cz

*Jitka Ráclavská,
Charita Uherské Hradiště*

Charita Valašské Meziříčí

I valašská Domácí zdravotní a paliativní péče se potýká s problémy...

Valašskomeziříčsko - Služba Domácí zdravotní a paliativní péče je určena pacientům v jejich domácím prostředí – zabráňuje vytržení klienta z jeho přirozených sociálních vazeb. O klienty s akutním i chronickým onemocněním a pacienty v pokročilých a konečných stádiích nevléčitelých chorob se starají registrované všeobecné sestry.

V současné době se celorepublikově domácí péče potýká s odlivem zdravotních sester za lepším výdělkem do jiných zařízení, převážně lůžkových. Důvodem je jiný systém financování. Systém financování v segmentu domácí péče dlouhodobě stagnuje v úhradách pojišťoven, které nezohledňují vývoj ve společnosti a na trhu práce, to znamená,

že nereflektuje vyšší nároky na ošetření pacienta v domácím prostředí. Také zdravotní personál, který péči poskytuje, musí držet krok s trendy a musí stále pracovat na svém odborném růstu.

Tento problém by částečně vyřešilo navýšení finančně podhodnocených úhrad pojišťoven a zmírnění jejich regulací.

V současné době již proběhlo čtvrté kolo jednání zástupců segmentu domácí zdravotní péče se zástupci pojišťoven ohledně hrozícího kolapsu služeb. K jednáním byli přizváni i zástupci praktických lékařů, kteří personální krizi v domácí zdravotní péči vnímají. Stávková pohotovost tedy nadále trvá.

Pokud se situace zásadně nezmění, jsou zástupci domácí zdravotní péče připraveni dohodu s pojišťovnami na rok 2020 neuzavřít.

Nezbývá než doufat v úspěch dohodovacích řízení, která v konečném důsledku budou mít dopad na nemocné

lidi v domácím prostředí, na ty, kteří se bez domácí péče neobejdou.

Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí

Benefiční ples byl úspěšný

Hrachovec - V pátek 22. února jsme si dali dostaveníčko v Kulturním domě v Hrachovci na Benefičním plese Charity Valašské Meziříčí. Ten se konal pod záštitou obce Krhová. Všichni se, jak bylo vidět, skvěle bavili. K tanci a poslechu hrálo Duo Cadillac, své umění představila taneční skupina D-company. Nechyběla bohatá tombola.

Chvilka zklidnění nastala, když začala módní přehlídka oděvů z charitního obchodu KOMPOOT. Rolí modelů se ujali studentky a studenti třídy D1 Střední průmyslové školy stavební ve Valašském Meziříčí.

Benefiční ples byl úspěšný. Důkazem je to, že se podařilo dát dohromady 31 458 korun. Tyto peníze budou předány studentovi vysoké školy z Krhové, který je upoután na invalidní vozík. Podle jeho slov peníze použije na pořízení nového modernějšího vozíku. Díky všem, kteří benefiční ples přišli podpořit a všem, kteří jakkoliv přispěli k jeho přípravě a samotnému průběhu.

Těšíme na viděnou opět za rok!

Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí

Sestra Jozefína vyprávěla v Dominu o životě na Filipínách

Valašské Meziříčí - V pondělí 18. února navštívila naše zařízení bývalá kolegyně – vedoucí Terénní služby DOMINO - sestra Jozefína Račková. Nejen, že nás přišla pozdravit, ale také si připravila zajímavou přednášku o Filipínách, kde nedávno žila a pracovala. Tématem přednášky byl běžný život lidí na Filipínách.

Nebylo to cestopisné putování po přírodních krásách, ale vyprávění o lidech, se kterými S. Jozefína přicházela každý den do styku - jejich osobní příběhy, každodenní boj o přežití v těžkých podmínkách. Sestřička sama zdůraznila, že kdybychom viděli, jak se dá žít, tak by z našich úst nikdy nevyšlo jakékoliv stěžování, skuhrání nebo pocit nespokojenosti. Co účastníky přednášky

také zaujalo, bylo srovnání našeho denního centra s podobným zařízením na Filipínách. Tady u nás v zařízení je elektřina, teplá voda, sociální zařízení, pračka, možnost se najíst a umýt se. Denní centrum na Filipínách - to jsou pouze plastové stolky se židlemi, nad kterými jsou natažené plachty z látky, a to je úplně všechno. Nic víc. A přesto byli ti lidé vděční a šťastní

Děkujeme sestře Jozefíně za čas, který nám a našim klientům věnovala.

Kolektiv pracovníků Denního centra

Tvořivé dopoledne s keramikou

Valašské Meziříčí - Úterý 19. února bylo v denním centru ve znamení práce s keramikou. Naši klienti si na minulém setkání vymodelovali svícný, anděly, zvonečky a podobně. Díky vzájemné spolupráci se Sociální rehabilitací AMIKA, kde se výrobky vypalovaly, si je mohli pod vedením zkušených kolegyní z Amiky naglazovat a dotvořit podle svých představ.

Děkujeme kolegyním ze Sociální rehabilitace AMIKA za jejich pomoc a podporu při výrobě drobných keramických předmětů.

Kolektiv pracovníků Denního centra

Společná činnost přinesla klientům také prostor pro chvilkové od-poutání se od jejich problémů a možnost si vzájemně popovídat. Všichni byli sdílnější a otevřenější. Rozpovídali se o svých zájmech, přáních,...

Charita se představila na veletrhu

Valašské Meziříčí - Ve středu 13. března se ve Valašském Meziříčí konal 2. ročník Veletrhu pracovních příležitostí. Charita opět využila této možnosti prezentace své činnosti a u jejího stánku se zastavila spousta návštěvníků veletrhu.

Byli to studenti, kteří se teprve připravují na své budoucí povolání a nyní hledají možnost si při studiu přivydělat a získat nové zkušenosti, nebo hledají zajímavá témata pro své seminární práce. Dále stánek Charity navštívili lidé, kteří hledají zaměstnání, nebo uvažují o změně svého stávajícího. Pro informace se zastavili také zájemci, kteří se chtějí stát dobrovolníky Charity.

Premiéru na Veletrhu pracovních příležitostí měl nový designový nábytek, který bude sloužit k prezentačním účelům Charity Valašské Meziříčí.

*Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí*

Hana o pomoci v azylovém domě: Proč jsem se stala dobrovolníkem?

Dobrovolnictví není v lidské společnosti něčím novým, v každé kultuře a společnosti pomáhali ti, kteří na tom byli lépe, těm méně šťastným, kteří kvůli nemoci, chudobě či přírodní katastrofě pomoc potřebovali. Solidarita a vzájemná pomoc tvoří základ existence lidské společnosti.

Práce dobrovolníků je důležitou součástí činnosti naší organizace. Jejich pomoc využíváme buď pravidelně, nebo příležitostně. Otázku proč se stát dobrovolníkem nám zodpověděla Hana Bernhardová, která svůj volný čas věnuje dětem z Azylového domu pro matky s dětmi.

Co Vás přivedlo k dobrovolnické činnosti?

K dobrovolnictví mě přivedla účast v seberozejímovém programu pro mládež DofE (Mezinárodní cena vévody z Edinburghu), jehož součástí je právě provádění libovolné dobrovolnické činnosti.

Co Vám osobně přináší dobrovolnictví?

Dobrovolnictví mi přineslo mnoho různých věcí. Především

samozřejmě dobrý pocit z toho, že dělám něco smysluplného, ale to rozhodně není vše. Spolupracuji s Azylovým domem pro matky s dětmi ve Valašském Meziříčí a právě práce s dětmi zde mi přinesla skvělé zkušenosti s vymýšlením různých her nebo se zvládnutím udržení jejich pozornosti. Celkově mi dobrovolnictví také přineslo mnoho nových kontaktů, seznámila jsem se s novými lidmi a vyslechla si mnoho životních příběhů. Dále mi dalo také spoustu jedinečných zážitků, protože na to, když za vámi na konci aktivity přiběhne malé dítě, obejmě vás a zeptá se, kdy přijdete příště, jen tak hned nezapomenete.

Proč právě Charita Valašské Meziříčí?

Když jsem se rozhodovala o tom, jakou dobrovolnickou činnost

bych chtěla dělat, tak jsem přemýšlela nad různými variantami. Chtěla jsem, abych si časový harmonogram aktivit vytvářela pokud možno sama a lákala mě možnost práce s dětmi.

Kontaktovala jsem proto ADRU, která mně následně nabídla několik různých možností spolupráce s Charitou Valašské Meziříčí, z nichž jsem si vybrala právě Azylový dům pro matky s dětmi. A rozhodně to byla správná volba, protože spolupráce je bezproblémová a zaměstnanci byli vždy velmi ochotní mi poradit nebo pomoci, když jsem to potřebovala.

**Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí**

Pečovatelské službě v Kelči je 15 let

Dovolte mi při této příležitosti se podívat, jak šel čas s naší službou.

Květen 2004 je měsíc a rok zahájení činnosti Pečovatelské služby v Kelči (dále jen PS Kelč), která je jedním ze zařízení Charity Valašské Meziříčí.

Služba je určena seniorům, lidem s tělesným, mentálním nebo kombinovaným postižením, kteří potřebují pomoc druhé osoby.

Na začátku své existence služba spadala pod Charitní pečovatelskou a ošetrovatelskou službu Valašské Meziříčí, která sídlila v Penzionu na ulici J. K. Tyla ve Valašském Meziříčí. Ještě v roce 2004 se PS přestěhovala do Kelče, do budovy radnice a stala se samostatným zařízením Charity. V listopadu 2012 se zázemí služby přestěhovalo z radnice do nových prostor poblíž náměstí, ve kterých sídlí dodnes. Původní pracovní tým tvořily dvě pečovatelky, a to Iveta Minářová a Helena Tvrdoňová. V současné době k těmto dvěma stálíci přibýly další dvě. Čtyřlenný tým poskytuje službu 54 klientům. Jen pro srovnání, v roce 2005 využívalo službu 9 klientů. PS provozuje také půjčovnu kompenzačních a rehabilitačních pomůcek. Jen v minulém roce byly pomůcky zapůjčeny 120 lidem z regionu.

Pečovatelská služba se nestará jen o své klienty v terénu. Pořádá také osvětové akce pro širokou veřejnost – posezení pro seniory,

dny otevřených dveří, přednášky pro pečující, zájezdy. Pravidelně svoji činnost představuje v jednotlivých obcích, ve kterých působí, a to jsou Kelč, Komárovice, Nemetice, Kladeruby, Babice, Lhota u Kelče, Kunovice, Loučka, Police, Podolí, Lázy, Choryně, Lhota u Choryně a Branky na Moravě. Region působnosti je rozsáhlý. K tomu, aby se ke všem svým lidem služba dostala, slouží tři automobily, které jsou maximálně vytíženy. Nejdůležitější ze všeho je kvalitní personál, který splňuje odborné, ale především lidské předpoklady pro výkon pečovatelské služby.

U příležitosti tohoto výročí se sluší poděkovat všem za přízeň a podporu – otci Janovi za umožnění pronajímání prostor Befarka, paní Marii Suchánkové za hudební doprovod při našich společných posezeních, školní družině za vyrobení přáníček, a vám všem našim příznivcům.

V úterý 2. dubna 2019 v 18:30 se ve farním kostele svatého Petra a Pavla uskutečnila mše svatá za 15 let působnosti pečovatelské služby v mikroregionu Kelečsko a také za pracovníce a klienty služby.

Pečovatelské službě v Kelči přejeme do dalších let hodně spokojených klientů.

**Martina Došková,
Charitu Valašské Meziříčí**

Charita Vyškov

Alena Paldusová: Jsme s lidmi. Od úklidu až po fantazírování o tom, kolik váží mrak

Vyškovsko - Když se lidé naučí pečovat o své blízké a najdou k sobě cestu. Taková zpětná vazba z každodenního kontaktu s dlouhodobě a nevyhléditelně nemocnými je hnacím motorem pro Alenu Paldusovou. V sociálních službách pomáhá už 16 let, posledních 5 let jako vedoucí osobní asistence Charity Vyškov. Alena Paldusová vstupuje nejen do domácností svých klientů, ale také do jejich života. Prožije si tak příběhy spousty lidí a v jednom má jasno. „Nejkrásnější je, když člověk může být doma. Nevezmou mu jeho Punt'u, budík, skříň, oblíbenou postel...“

Jaká byla Vaše cesta do sociálních služeb, k práci s lidmi, kteří potřebují pomoc?

Původně jsem pracovala v tiskářských závodech v knihárně, a pak se

stala ženou v domácnosti. Když jsem se přestěhovala z Prahy na Moravu, sháněla jsem práci, což mě zavedlo mezi mentálně postižené ženy, kde jsem působila jako pracovníce v sociálních službách. Byl to pro mě velký šok, dosud jsem takovou zkušenost neměla. Pak jsem si udělala maturitu na zdřávce, až ve svých 38 letech.

Čím si Vás tato práce připoutala k sobě?

K této práci jsem se dostala omylem, ale uvědomila jsem si, že mi dává smysl. Baví mě a těším se do ní. Tuto skutečnost pokládám za štěstí, které člověka může potkat... Tuto práci nemůže dělat nikdo, kdo to nemá v sobě, v srdci. Nevydržel by to.

Co si máme představit pod slovy osobní asistence?

V Charitě se nám množily požadavky klientů, kteří potřebovali, aby s nimi někdo trávil více času. Pečovatelky u nich vykonaly nutné

úkony a musely pospíchat k dalšímu potřebnému. Mnoho lidí si ale nemělo s kým popovídat, byli doma zcela sami, někteří se i báli... Proto jsme zavedli ještě terénní službu osobní asistence. Pomáháme lidem s úklidem, trávíme s nimi čas, podporujeme je psychicky... Jsme jejich uši, oči... Jedné nevidomé paní jsem třeba přinesla dovnitř domů kousek sněhu. Měla radost. Nasněžilo a ona to neviděla, nevěděla o tom, navíc sněhovou kuličku nedržela v ruce už několik let. Můžeme s klienty filozofovat třeba i o tom, kolik váží mrak. Na to se mě jednou zeptal náš klient: „Víte, kolik váží takovej mrak?“ Ale podporujeme i pečující. Radíme jim, jak nemocného uchopit, jak s ním zacházet, aby to pro něj bylo nejpohodlnější a bezpečné, dále radíme, jak mohou být v bytě úzké dveře, jaká jsou nejvhodnější madla, na jaké příspěvky mají nárok, poradíme i po psychologické stránce, třeba co dělat, když babička pláče a oni nemohou zjistit proč. Lidem velmi pomáhají i příklady z jiných domácností, osvědčené finty a podobně.

A jaký je nejčastější problém, se kterým se na Vás Vaši klienti nebo jejich blízcí obrazejí?

Problémů, se kterými se při práci s lidmi setkáváme, je celá řada. Asi nejsmutnější z nich je ale osamocení člověka i přesto, že žije pod jednou střechou se svou rodinou.

Stává se i Vám, že v některých situacích dojde řeč, člověk je ne-svůj, neví...

Ještě na zdrávce jsem se v nemocnici setkala s ženou, která ležela na lůžku, příkrývkou odhrnutou na bok a dívala se na místo, kde ještě ráno měla nohu. Měla smutný pohled, jakoby bez života. Pahýl zavázaný do obinadla (vonělo nepříjemně nemocničně). Ruka jí sklouzla a dotkla se pahýlu. Kolem strašné ticho, byl slyšet jen tikot hodin. Skoro jsem nedýchala. Paní zvedla pohled a zeptala se, jestli jsem něco říkala. Nepoznávala jsem svůj hlas, říkám: „Jen jsem vás pozdravila... Jsem zde proto, abych se podívala, jestli něco nepotřebujete.“ Ona odpověděla, že nepotřebuje nic a její pohled zase sklouzl na TO místo. Nevěděla jsem co říct, co se hodí, nehodí, mám odejít? Zůstat? S čím jí můžu pomoci?

Nyní po spoustě let praxe řekněte, co dělat v podobné situaci, když se nechceme někoho dotknout, když nevíme?

Tak uděláme všechno proto, abychom věděli. Prostě to zjistíme. Mluvíme, ptáme se, pátráme. Samozřejmě s citem a s nejvyšší opatrností. Ale hlavně VNÍMÁME a NASLOUCHÁME. Musíme „dýchat stejný vzduch“... Nevím, jestli mi rozumíte...

Prožíváte s lidmi těžké momenty, jak s tím nakládáte sama v sobě?

Mám úžasnou zpětnou vazbu. Vidím, že lidé se naučí pečovat o své blízké, že k sobě najdou cestu... Třeba jedna paní. Starala se o svou maminku, byla úplně vyčerpaná, ležla po čtyřech, jak se říká. Několikrát odmítla dovolenou, protože její maminka ji potřebovala a nechtěla, aby odjela. Aby člověk mohl o druhé pečovat s láskou, musí odpočívat. V tomto případě hrozilo, že paní lehne jako její maminka. Pak mi od ní přišel pohled z dovolené v Řecku. Děkovala za to, že jsem jí zvrátila myšlení. Paní se pak vrátila z dovolené odpočatá a připravená dál pečovat o maminku. Ta ale zjistila, že jsou na tom jiní hůř a že pomoc nepotřebuje a dokonce se nastěhovala zpět do své domácnosti. Krásný konec.

Za rozhovor děkuje Karolína Opatřilová, ACHO

Foto: Archiv Charity Vyškov

Charita Zlín

Březen byl měsícem díky. Alespoň ve zlínských sociálních službách

Paní Eva poděkovala Domovince za obdivuhodný přístup k seniorům

Váš přístup k seniorům je velmi hezký, obdivuhodný. Vaše služby jsou úžasné. Opravdu nevím, jak bychom péči o maminku zvládli bez vaší Domovinky - centra denních služeb pro seniory. Maminka začala navštěvovat Domovinku v roce 2015. Zpočátku se jí moc nechtělo, byla zvyklá být sama doma. Ale pak se za vámi těšila. Nejprve docházela jedenkrát týdně, posléze každý pracovní den. Poslední dobou jste maminku i dováželi z jejího domova.

Děkuji - vděčná dcera Eva

Domovinku - centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín finančně podporuje Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2019, statutární město Zlín a dárce.

Oběť dopravní nehody získala odškodnění i díky pracovníkům odborného poradenství

Stala jsem se obětí dopravní nehody. Pachatelka se v rámci soudního řízení prostřednictvím právníka domáhala odškodnění od mé osoby i přesto, že jsem prokazatelně figurovala při incidentu i v soudním řízení jako oběť. Pracovníci Občanské poradny mi pomohli sepsat vyjádření k soudu, které pomohlo při soudním jednání, posloužilo i mému advokátovi při obhajobě. Nakonec jsem odškodnění ze strany pachatelky obdržela. Srdečně děkuji Občanské poradně Charity Zlín za pomoc při řešení tohoto případu.

Děkuji, N.

Občanskou poradnu Charity Zlín finančně podporuje Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2019, statutární město Zlín a dárce.

Za tříletou pomoc tatínkovi poděkovaly pečovatelce Báře jeho dcery

Děkuji pracovníci pečovatelské služby, paní Barboře Bridové. Paní Bára, jak jsme jí doma říkali, byla náš DOBRÝ ANDĚL. Od roku 2015 docházela k mému těžce nemocnému otci. Vždy oběť a na vysoké profesionální úrovni pomáhala. Nejvíce však hodnotím její lidský a empatický přístup, který se projevil zejména letos, v závěru tatínkova života, kdy byla neocenitelnou oporou celé naší rodiny.

Moc děkujeme. Vlasta a Ivana

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporuje Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2019, statutární město Zlín a dárce.

Paní Petra poděkovala za povzbuzení, kterého se jí v azylovém domě dostalo

Děkuji všem v Charitním domově pro matky s dětmi v tísní, jak krásně jste se o mne starali. Po dlouhé době mne někdo vyslechl. Mohla jsem se svěřit se všemi svými starostmi. Hodně se mi ulevilo. Také jsem pochopila, jak moc mne moje děti potřebují. Vy jste mne povzbuzovali a dávali najevo, že mi věříte, že svoji situaci zvládnu. Mám za sebou první týden v domku u rodičů. Jsme spokojeni.

Petra a děti

Charitní domov pro matky s dětmi v tísní Zlín finančně podporuje Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2019, statutární město Zlín a dárce.

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

HUMANITÁRNÍ POMOC

Kontejner pro Zambii je v cíli. Pomáhá chudým vesničanům

Zambie – Život chudých vesničanů ze zambijské Chiparamby se v těchto dnech začíná zlepšovat. Přispívá k tomu kontejner plný pomoci od českých dárců. Ve spolupráci se sudoměřickými farníky jej vyslala za moře Arcidiecézní charita Olomouc. Sběrka vyrazila kamionem z Olomouce 6. prosince loňského roku, do cíle dorazila koncem února 2019. Nyní už jsou vybavení do škol, oblečení a obuv, zdravotnické pomůcky či zemědělské náčiní v oběhu. Dostávají je děti i chudé rodiny, živící se zemědělstvím...

Za odesláním obrovské zásilky stojí nejen Sudoměřičtí, Charita a čeští dárci, ale i spousta dobrovolníků, kteří pomáhali potřebné věci připravit. Jejich shromažďování, třídění, čištění a opravy zabraly víc jak půl roku. Nyní stojí kontejner v Chipatě, kde sídlí Chiparamba Trust Organization, organizace pomáhající lidem z blízké Chiparamby. „Náklad prošel celní kontrolou, dále bylo třeba kontejner sundat jeřábem z kamionu dolů na pevnou zem, aby mohl sloužit dál jako sklad. Věci ze sbírky už v tomto týdnu začínají užívat lidé z Chiparamby,“ podává aktuální zprávy Kateřina Janečková, která s dalšími lidmi dobré vůle sbírku iniciovala.

Nábytek, školní pomůcky i sportovní potřeby vybavují školu v Chiparambě. Lidé z vesnice mají nyní přístup i ke zdravotním potřebám, zemědělskému náčiní... Začít fungovat může nové školicí centrum, a to díky šlapacím šicím strojům, látkám, šicím potřebám, ale také zemědělskému a zahradnímu náčiní. „V centru se budou mladí lidé učit řemeslům, jako například šití a farmaření, což pomůže řešit problémy s předčasnými sňatky a užíváním drog, které jsou typické u dětí a mladých v chudých oblastech Afriky,“ připomíná Kateřina Janečková.

Vyslání Kontejneru pro Zambii se chopila Arcidiecézní charita Olomouc. Jde již o druhý kontejner, který s materiální sbírkou do rozvojové země vyslala. „Dobrovolníci ze Sudoměřic nás oslovili, zda bychom s nimi spolupracovali a my se rozhodli je podpořit. Náš první kontejner díky štědrosti českých dárců pomohl potřebným na Haiti, věříme, že podobně pomůžeme i v Zambii,“ sděluje za Charitu Martin Zamazal.

Děkujeme všem dárcům, ale také dobrovolníkům, že pomohli kontejner s materiální sbírkou vypravit do daleké Zambie.

Více na našem webu: www.charitaprozambii.cz

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Výtěžek z prodeje Eyerových obrazů pomůže opravit školu

Brno – Abstraktní, převážně akrylové malby Libora Eyeru si prohlízejí od úterý 26. března návštěvníci brněnské Galeryje9. Vernisáž se uskutečnila v 18 hodin a lidé se při ní vydali nejen do světa Eyerova „pocitového malování“, ale také na daleké Haiti. Umělec je totiž zároveň adoptivním rodičem, který podporuje chudé haitské děti ve vzdělání.

„Výtěžek z prodeje obrazů věnuji na opravu školy, která stojí v odříznuté haitské oblasti,“ dodává Libor Eyer. Škola se nachází v Baie de Henne a navštěvuje ji 250 dětí ze širokého okolí, všechny tyto děti podporují čeští dárci prostřednictvím Arcidiecézní charity Olomouc. Podle humanitární pracovnice Kláry Löffelmannové dosud škola nebyla opravena a pomalu chátrá. „Nejhůř jsou na tom toalety, což je příčinou nejrůznějších onemocnění u dětí. Oprava školy tak vyřeší jejich časté absence v hodinách a jejich rodičům odpadnou případné starosti a náklady na léčbu. Projekt také přihraje místním lidem dočasné práci. Děkujeme Liborovi Eyerovi za jeho podporu. Vážíme si jí,“ sděluje Klára Löffelmannová.

Haiti zmítají přírodní katastrofy, nepokoje v ulicích, hlad a nedostatek pitné vody. Na druhé straně je tam patrná radost z přítomného okamžiku, v zemi zní zpěv a hudba, lidé tančí... Arcidiecézní charita Olomouc tam pomáhá už od roku 2005. Výstava obrazů Libora Eyeru potrvá do 26. dubna.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Z vybarvené garáže rovnou na Haiti. Libor Eyer maluje, aby pomáhal

Brno - Na sobě má pracovní mikinu, kde není pod nátěry barvy vidět ani kousek látky. Zedník a obkladač Libor Eyer z Brna do ní utírá ruce od barev. Zabarvená je i celá garáž, kde muž ve volném čase maluje abstraktní obrazy. Vymalovává se tak ze svých pocitů. Malba však nepomáhá jen jemu. Do 26. dubna můžete zhlédnout jeho obrazy v Galeryji9 v Brně a jejich zakoupením přispět na opravu školy na Haiti. Výmalbu a rekonstrukci toalet tam plánuje Arcidiecézní charita Olomouc, která s českými dárci podporuje ty nejchudší haitské děti ve vzdělání.

Umění Vás dřív vůbec nezajímalo, co se ve Vás zlomilo, že jste najednou začal malovat? Je to pouhé tři roky...

V dětství jsem hrál hokej a vůbec neměl k umění vztah. V abstraktních obrazech jsem viděl jen fleky. Rodiče mé ženy ale mají plný dům obrazů a nakonec to chytlo i mě. Měl jsem osobní problémy a hledal jsem, jak z toho ven. Tehdy jsem viděl film o Jacksonovi Pollockovi, takže jsem to zkusil. Můj první obraz byly cákance na plátně. Od té doby, co maluji, mám vnitřní klid.

Prý vstanete třeba v pět hodin ráno a jdete malovat. To je neobvyklá doba pro tvoření, pak ještě vyrážíte do práce.

Nemohl jsem v noci spát, tak jsem šel malovat. A když jde člověk ve dvě ráno do garáže (právě tam maluji) a v pět si chce jít lehnout, stejně to neudělá, protože v šest musí vstát do práce. Jít spát už nemá cenu.

Když jdete do garáže s určitým pocitem, víte v tu chvíli, co budete malovat? Nebo si obraz začne žít vlastním životem a překvapovat Vás?

Baví mě, že mám před sebou bílé plátno a to se začne plnit barvami. A když se něco povede, mám z toho dobrý pocit. Někdy ale jediný obraz mockrát přemalovávám. Den před vernisáží v Galeryji9 jsem namaloval, dle mého mínění, docela pěkný obraz, ale udělal jsem chybu, že jsem se k němu vrátil a zkoušel tam něco upravit. Celé jsem to pokazil. Když jdu malovat s konkrétní představou, nedopadne to. Malování musí být přirozené, hodně velký je tam prvek náhody.

Náhoda... Co jste zažil při tvorbě nečekaného?

Tvořím v garáži, kde mám spoustu nářadí. Jsem zedník, obkladač, takže vidím nějakou špachtli nebo jiné nářadí, vezmu je a zkusím udělat tah. Cokoli najdu, vyzkouším. Štětce až tak nepoužívám, spíš jen na základ. Někdy vezmu omylem nářadí i bratrovi. V garáži totiž máme dílnu a sklad.

Bratr pak našel nářadí ušpiněné od barev?

Já strašně nerad umývám zabarvené štětky, nářadí a tak. Kolikrát to vyhodím, takže nakonec utratím spoustu peněz za nové štětky, špachtle a náčiní.

Zabarvená pracovní mikina, nářadí, zdi - celá ta Vaše garáž musí být obraz sám o sobě...

Ponk je barevný, zdi a vrata špinavé. I na stropě nějaká kapka bude. Maluji většinou akrylovými barvami a ty nejdou umýt. Je to veselé. Dokonce i vanu máme od barev, jdu se umýt a pak mě překvapuje, kde všude barvu mám. Ručníky bývají taky špinavé. **Své počiny jste nazval pocitovým malováním. Jaký máte pocit z Haiti?**

Ta zemička má velkou smůlu – špatná politická situace, pořád nějaké hurikány, zemětřesení. Spojit malování s nějakou pomocí, to mi dělá dobře. Nechci na malování vydělávat. A Haiti vnímám vlastně pozitivně. Když si představím, jak bych maloval obraz s touto tematikou, zavřu oči a vidím křiklavé veselé barvy. Na webu jsem zhlédl obraz haitského malíře, i ten zářil barvami. Přestože Haitané mají řadu problémů, dokáží být veselejší než my tady v České republice.

Svou výstavou v Galeryji9 podporujete opravu školy na Haiti. S rodinou ale ještě umožňujete chodit do školy osmileté dívence Manaice. Díky Vám chodí do 1. třídy, ve škole se nají i teplého jídla. Žije jen s maminkou, nemají dům, zahradu ani políčko či dobytek. Díky Vám za to.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**